

Glasba.

G. Fr. Gerbič je dobro urejeval „Glasbeno Zoro“, v katero je poleg raznih skladb sprejemal tudi spise o raznih muzikalnih zadevah. A zanimanje za list je bilo tako majhno, da je zaslužni gospod izdajatelj moral list zaradi slabih dohodkov ustaviti. Sedaj pa imamo že nov glasbeni list, ki ga urejuje gospod dr. Gojmir Krek, a izdaja ga gospod Schwentner, knjigotržec v Ljubljani. Ime temu listu je: „**Novi akordi**, zbornik za vokalno in instrumentalno glasbo.“ V vabilu na naročilo naglašajo založništvo, da hoče delati v smislu modernega napredka, da pa ne namerava v svojem listu praznovati orgij harmoničnih ali drugih abstruzitet, noče „ustvarjati muzikalnega secesionizma“, ampak bo „vestno skrbelo za to, da se ob napredovanju v muzikalnem mišljenju ne prezirajo glasbene oblike“. Gospod urednik se je res držal v tej prvi številki teh načel. Skladbe so raznovrstne in imajo res umetniško vrednost. Vrsto glasbotvorov

otvarja dr. Benjamina Ipavca pikantna „Polonéza“ za klavir; njej sledi Ferjančičev moški zbor „Oj slovenska zemljica“. Iv. pl. Zajc iz Zagreba je poslal pesem za visoki glas „Seljanko, dušo draga!“, Risto Savin za glasovir „Sarbando“, Emil Komel „Fugirano predigro“ za orgle. Dr. Anton Schwab je zložil serenadico za mešan zbor „Moji devojčici“, Karol Hoffmeister „Ločitev“, dvospjev s klavirjem, Josip Procházka „Nokturno“ za gosli in klavir, Lavoslav Pahor je za moški zbor, bariton in klavir priredil pesem „En starček je živel“, urednik doktor Gojmir Krek je zložil „Slovanski capriccio“ za klavir, Josip Procházka pa za srednji glas in klavir pesem „Kaj bi te vprašal?“ — Iz tega površnega pregleda se vidi, da je vsebina res mnogostranska in da je gospod urednik zbral okoli sebe res dobre glasbenike, ki bodo prispevali listu z mnogovrstnimi skladbami. L.

Prerana grobova.

„Dom in Svet“ žaluje zopet ob dveh preranih grobovih. Nemila smrt nam je vzela znano pisateljico Pavlino Pajkovo in mladega, nadarjenega risarja Frančiška Dobnikarja.

O **Pavlini Pajkovi** je prinesel „Dom in Svet“ že l. 1896. kratek življenjepisa iz peresa g. dr. Glaserja. Našemu listu je bila jako naklonjena in je zanj napisala več daljših povesti. Že z Dunaja je živahno dopisovala našemu uredništvu, a še tesnejša je postala ta prijateljska vez, ko se je stalno preselila v Ljubljano. Ob smrti ranjkega g. urednika je spisala istemu lep „Spomin“, iz katerega se vidi, kako visoko ga je spoštovala. Rojena v solnčni Italiji in vzgojena v mili goriški okolici, si je ohranila vedno živahen in svež značaj. Bila je jako izobražena gospa in spretna pisateljica, ki je slovenskemu slovstvu poleg mnogih povesti podarila tudi precejšnje število pesmi in poučnih sestavkov. Prerana smrt jo je dohitela po kratki boleznini dne 1. ega rožnika t. l. Tam na ljubljanskem pokopališču, kjer je tolikokrat s cveticami krasila grob svojega soproga g. dr. Janka Pajka in grob dr. Fr. Lampeta, počiva zdaj tudi ona in čaka vstajenja. Daljši spis o njenem književnem delovanju nam je obljubil njen sin, g. prof. Milan Pajk.

Frančišek Dobnikar, blag, idealen mladenič, nam je pa umrl v prvem cvetu, ko je ravnokar njegov duh začel razvijati svoja krila v divnem umetniškem poletu. Bil je nenavadno spreten risar, res umetnik po božji volji. Kot samouk si je ustvaril popolnoma svoj lastni slog. Duhovite vinjete-uvodnice, s katerimi se ponaša vsaka številka našega lista, so njegovo delo. Čudovito lahkotno in hitro je risal. Ni izdeloval svojih slik natanko, ampak jih le v naglici skiciral. Njegove kompozicije se odlikujejo po izredni izvirnosti in duhovitosti. Kadar mu je prišla ustvarjajoča misel, ni se mogel premagati, da je ne bi takoj upodobil v nekaj izrazitih potezah. Neka neizrekljiva, globoka, nežna melanholija je razlita nad njegovimi risbami. Dolgo časa je bolehal in dobro vedel, da ga bo prsna bolezen prej ali slej pokopala; a mirno je čakal, kaj mu odloči božja previdnost, učil se, premišljeval in — risal. Umrl je dne 12. rožnika t. l. Napisal je tudi več nežnih črtic in pesmic. Tudi o njem bomo še obširneje poročali in objavili iz zapuščine nekaj lepih slik in skic. Saj je blagi pokojnik risal za naš list, dokler je mogel gibati roko; žal, da je mnogo lepih načrtov moral nesti s seboj v gomilo!

Naj v miru počivata oba blaga pokojnika!

